

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Quo modo omnia in gloriam Dei sint facienda?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

CAPVT IV.

*Gloriam Deo debitam, Deo dandam, im-
mò Deum in gloria appetenda imi-
tandum.*

§. I.

*Quo modo omnia in gloriam Dei sint fa-
cienda?*

Hinc multa deducuntur pia corol-
laria. I. Cùm gloria, inter omnia
externa bona, sit summum bo-
num, eam meritò deberi Deo summè excel-
lenti, ac summè bono; ad cuius proinde
maiores gloriam Sanctissimi quique omnia
fecerunt, ipso Apostolo ita suadente: *Sine*
ergo manducatis, sine bibitis, sine aliud quid
facitis, omnia in gloriam Dei facite. Quod
consilium plurimi sequuntur, qui saltem
virtute, si non actu; omnia sua in Dei glo-
riam referunt; quamquam aliqui saltem
die Dominico omnia secuturæ hebdomadis
opera; aliqui singulis diebus manè, totius
diei negotia; aliqui singulis horis offerant.
Tertullianus, & D. Hieronymus testantur,
olim, apud Christianos moris fuisse, vt
initio operis cuiusq; se se cruce signarent,

1. Cor. 10.
31.

Tertull.
lib. de cor-
rona mi-
lit.
S. Hieron.
ep. ad Euse-
bio.

S. Basil.
in breui-
or. regul.
196.

quasi dicerent: *Hoc opus fiat ad gloriam Dei, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.* Et quidem orationes, ieiunia, eleemosynæ, aliaq; virtutū opera facilè ad Dei gloriam fieri possunt; sed quærit D. Basilus, quo modo quis ad gloriam Dei possit manducare & bibere? & respondet: Si beneficiorum Dei memor, ita animo & corpore sit compositus, vt non tamquam securus omnino manducet, sed vt qui inspectorem habeat Deum; & si proponat, non vt ventris mancipium, ob voluptatē, manducare, sed tamquam operarius Dei, vt vires habeat ad fortū ei seruiendum, & opera atque mandata Christi exequendum; quod est comestionem & potum in Dei laudem, non ad voluptatem referre. Qua de caussa idem S. Pater

S. Basil.
homil. in
Iulittam
martyrē.

alibi, recitatis illis Apostoli verbis, *Sine comeditis, sine bibitis, sine aliud quid facitis, omnia ad gloriam Dei facite,* hæc subiungit: *Accumbens mensæ, ora: esitans panem largitori gratiam repledito: bibis vinum, memento eius, qui illud tibi dedit ad letitiam, & infirmitatum solamen; tunicam indueris, gratias agito benigno datori; suspicis in calum, & siderum pulchritudinem, procide Deo, & cole eum, qui cuncta hæc in sapientia condidit: pari modo, ori-*

anso

ente sole, & occidente, in somno & vigilia, Deo gratias age, qui hac omnia ad tuum commodum creavit, & ordinavit, ut creatorem agnoscas, ames, & laudes. Ad hunc modum cætera quoque omnia possunt actu ad Dei gloriam referri, & referuntur à multis. Haud tamen ex præcepto; quamvis D. Thomas doceat, ex præcepto hominem aliquando se, & omnia in genere, ad Dei gloriam, tamquam ad vltimum finem referre debere. Sed D. Paulus non loquitur de vno aut altero actu, cum dicat: *Omnia ad gloriam Dei facite*. Alij igitur, ut D. Anselmus & D. Ambrosius, qui præceptum putant illis verbis contineri, ea de aptitudine exponunt & habilitate, quasi dicat Apostolus: Ita manducate, bibite, omniaq; facite, ut apta & habilia sint ad gloriam Dei promouendam, seu ut nemo offendatur aut scandalizetur, sed potiùs, ut ea videntes, vel audientes ædificentur. Quod vero Deo tantò magis debetur, quia id falsis Numinibus gentes censuerunt faciendum. *Aiunt enim*, Arnobio teste, *sacra hæc honorandis esse instituta caelestibus, & ea quòd faciant, honoris ergo facere, & his numinum potentias audire. Quid si similiter dicant euigilare sese, atque dormire, decubare, subsistere,*

S. Thom.
I. 2. q. 100.
a. 10. ad 2.

Arnob.
lib 7. ad
uerl.
Gent.

stere, conscribere aliquid & lectitare, ut honorem dijs habeant, & dignitatibus eos faciant ampliores? Quam artem Ethnici non habuerunt, habent autem, & didicerunt à S. Paulo Christiani, quorum tota vita Deo est consecrata. Quin etiam Iudæi habuerunt. Ita enim legitur: *Iudas verò, & qui cum eo erant, innocato Deo, per orationes congressi sunt: manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostrauerunt non minus triginta quinque millia, presentia DEI magnifice delectati.*

2. Mach.
15. 26.

§. II.

Cur Deus gloriam à nobis expetat?

2. Corollarium & illud ducitur, Deo non solum deberi honorem ac gloriam, sed etiam Deum (etsi nostra gloria non egeat) & jure, & sine omni vitio gloriam à nobis expetere. Si enim gloria virtuti debetur, debetur ea utique summæ virtuti. Hinc apud

Malach. 1. Malachiam ait: *Filius honorat patrem, & seruus dominum suum; si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego sum, ubi*

Psal. 28. 2. *est timor meus?* Quod & Dauid jubet: *Afferre Domino gloriam & habuerem, afferte Domino gloriam nomini eius.* Et humilis corde Christus laudantes se laudauit cum diceret:

Vos